

Jan Maria Hronek

ZŠ Na Valtické 31 A, Břeclav

**Natálie Kadlíčková, Ondřej Zapletal, Evelína Šilhanová, Adam Valeš,
František Helešic**

Náš pamětník Jan Hronek, tehdy ještě ve školním věku, byl za 2. Světové války pověřen úkolem. Ten se týkal pozorování Německých hlídek. Pozoroval je, aby upozornil pastýře před těmito hlídkami. U pastýřů totiž často přebývali partyzáni.

Já jsem to dělal tak. Po zkušenostech, vrátil jsem se domů nad vesnici, abych na ňu viděl, na ta místa, kde ty Němci jsou a až ráno vylezli, tak jsem jim šel z cesty. Počkal jsem nějakou dobu a potom jsem se různýma způsobama dostal prostě domů. Ale když ujdete kilometr v té obuvi, tak jste promáčení na kost. Ted' byla zima, mráz.

Při jeho začátkách udělal pan Hronek obrovskou chybu. Jeho pozorování skončilo brzy, protože Německé hlídky prošly dříve, než čekal. Šel tedy do hospody ve vesnici. Před vstupem na dvůr byla asi 1 metr široká cestička, kterou se pan Hronek vydal.

Oni přišli tehdá dost brzo a já jsem to vyřídil a byly taková příjemná noc. Mrzlo sice, ale svítil měsíc dokonce. To si pamatuju. Říkal jsem si, co já tady budu trčet kdesi, já půjdu do hospody.

Přišel do již zmiňované hospody, protože hospodský, jeho žena i děti byli partyzáni. Nevěděl, že v hospodě se usídlila další Německá hlídka, která šla na obchůzku později.

No tak jsem šel. Já jsem udělal krok a ten chodníček vrzal. A tak se ozvalo ze dvora „halt“. Proč? Než já jsem to vyřídil, tak přišla další část těch Němců, a ti se ubytovali v té hospodě, a to já jsem nevěděl.

Po té se samozřejmě dal na útěk, proklíčkoval uličkami mezi domy a doběhl na hřbitov, kde se schoval a počkal, až se situace uklidní. Nakonec si šel pro vystřílené náboje z německého samopalu a ostatním je ukazoval jako suvenýry. A z této zkušenosti vzniklo jeho životní heslo: „Nedělej nic a nechod' nikam, kde neznáš situaci. Neznáš, zjisti si!“